

ره‌گه‌زدۆزی له شیعره کوردییه‌کانی صافی هیرانی

د. طارق طاهر عبد الله^١

پوخته:

ئهم توێژینه‌وه‌یه به‌ناو‌نیشانی (ره‌گه‌زدۆزی له شیعره کوردییه‌کانی صافی هیرانی)، لیکۆلینه‌وه‌یه‌که گرنگی خۆی هه‌یه له شیعری شاعیرانی کورد به‌تایبه‌تی (صافی هیرانی) که گرنگیه‌کی زۆری داوه به‌بابه‌تی ره‌گه‌زدۆزی له‌زانستی ره‌وانی‌ژیدا، ئه‌وه‌ش شتیکی سه‌یر نیه، چونکه (صافی) شاعیریکی بلیمه‌ت و به‌توانا بووه، توانیته‌ی بابه‌تی ره‌گه‌زدۆزی ره‌نگبدا‌ته‌وه له‌شیعره‌کانی، هه‌روه‌ک شاعیرانی تر گرنگی زۆریان داوه به‌ره‌وانی‌ژی له‌په‌ندو شیعره‌کانیاندا له‌ناو‌نیشانداندا (ره‌گه‌زدۆزی). ئهم توێژینه‌وه‌یه نمونه‌کی بچووکه بوو رو‌نکردنه‌وه‌و باسکردنی بابه‌تی: (ره‌گه‌زدۆزی له‌شیعره کوردییه‌کانی صافی هیرانی)، توێژه‌ر له‌میان‌ه‌ی ئهم توێژینه‌وه‌دا چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی رو‌نده‌کاته‌وه، بۆیه توێژینه‌وه‌که پیکدیته‌ له‌ دوو به‌ش، له‌به‌شی یه‌که‌مدا باسی چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی و گرنگی شاعیرانی کورد به‌م بابه‌ته‌ ده‌که‌م، له‌به‌شی دووهمیشدا باسی گرنگی صافی هیرانی به‌ره‌گه‌زدۆزی رو‌نده‌که‌مه‌وه، ئینجا له‌کۆتایی توێژینه‌وه‌که چه‌ند ده‌ره‌نجام و راسپارد‌ه‌و پێشنیاز خراوته‌ روو به‌ه‌یوای سوود‌ه‌رگرتنی هه‌موو لایه‌ک.

کللی وشه‌کان: ره‌گه‌زدۆزی، شاعیرانی کورد، صافی هیرانی.

^١ زانکۆی سه‌لاحه‌دین، کۆلیژی په‌روه‌ده‌ی شه‌قلاوه.

پیشه‌کی

گه‌لی کورد چه‌نده‌ها زاناو شاعیرو نووسه‌رو فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ندو میژونووس و فه‌رمووده‌ناسی تیدا هه‌لکه‌وتوو، یه‌کیک له‌و شاعیرانه (صافی هیرانی) ه، که یه‌کیک بووه له شاعیره مه‌زنه‌کانی گه‌لی کورد، زۆر له شاعیرانی کورد سوودیان له زانستی ئەده‌بی وه‌رگرتوو، وه‌ک: بیخود، و عه‌ونی، و، جاهید.

جگه له زمانی کوردی شیعیری به زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیش داناوه، له ناو شاعیرانی هاوچه‌رخی خۆیدا پله‌و پایه‌کی به‌رزی هه‌بووه، به (ئوستازی غه‌زهل) یان ناوبردوو له شیعیری دینداری و دلداریدا، هه‌روه‌ک که‌سیکی خواناس و خواپه‌رست بووه، پابه‌ندی ته‌ریقه‌تی قادری بووه.

هه‌میشه به‌سه‌ربه‌رزی ژیاوه‌و له ریگای راست لای نه‌داوه، به‌هۆی ته‌ریقه‌ت و شیخایه‌تیه‌وه نه‌یویستوو هه‌لک له خشته بیات و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی به‌کاریان بیئت.

ئامانجی توێژینه‌وه:

ئامانجی ئەو توێژینه‌وه‌یه له چه‌ند خالی‌کدا ده‌رده‌که‌وی:

۱. ئاشکراکردن و روونکردنه‌وه‌ی ره‌گه‌زدۆزی له شیعره کوردیه‌کانی (صافی هیرانی).
۲. روونکردنه‌وه‌و باسکردنی رۆلی گه‌وره‌ی شاعیرانی کورد له بواری ره‌وانبێژی له شیعره‌کانیدا، به تاییه‌تی (صافی هیرانی).
۳. روونکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی و جو‌ره‌کانی.

گرنگی توێژینه‌وه و هۆکاری هه‌لبژاردنی ئه‌و ناو‌نیشانه‌:

- گرنگی ئه‌و توێژینه‌وه‌یه له چه‌ند خاڵێکدا ده‌خه‌ینه روو:
1. ئه‌و بابته گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه، له میانه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌و توێژینه‌وه‌دا شاره‌زا ده‌بین له شیعره‌ی شاعیرانی کوردو پله‌و پایه‌یان به تایبه‌تی (صافی هیرانی)، ئه‌مه‌ش گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه به تایبه‌تی نه‌وه‌ی نوێی کۆمه‌لگاکه‌مان بۆ ئه‌وه‌ی نرخ و به‌های پیاوه‌ مه‌زنه‌کانی کورد بزانی.
 2. له میانه‌ی ئه‌و توێژینه‌وه‌دا شاره‌زای شیعره‌ کوردیه‌کانی (صافی هیرانی) ده‌بین، که شاعیریه‌کی بلیمه‌ت و به‌ توانا بووه، به شیوه‌کی به‌رچاو ره‌گه‌زدۆزی و، دژیه‌ک و، له‌یه‌ک چوون و، دوونیازی (الجناس، والطباق، والتشبيه، والکنایة) ی هه‌تاوه‌ته ناو شیعره‌کانی.
 3. چه‌زو ئاره‌زووی خۆم له ناو‌نیشانی ئه‌و بابته‌ گرنگه‌ هه‌بوو، که له کۆنفرانسی (صافی هیرانی) پوخته‌یه‌کی لێ باس بکه‌م، بۆیه ئه‌و بابته‌م هه‌لبژارد.

پلانی توێژینه‌وه‌:

- ئه‌م توێژینه‌وه‌یه دابه‌شکراوه به دوو به‌شی سه‌ره‌کی:
- به‌شی یه‌که‌م: چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی و گرنگی شاعیرانی کورد به‌و بابته‌.
- به‌شی دووهم: گرنگی صافی هیرانی به ره‌گه‌زدۆزی.

به‌شی یه‌که‌م: چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی و گرنگی شاعیرانی کورد به‌م باب‌ه‌ته

١. چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی:

چه‌مکی ره‌گه‌زدۆزی له زانستی ره‌وانیژییدا به واتای ئه‌وه دیت: دوو وشه لیکچوونیان هه‌بیت له وشه‌داو، ماناکه‌یان جیاواز بیت (الفتازانی، ١٩٩٠: ٢٧٢). یان: دوو وشه به جوړیک له جوړه‌کان ریکبکه‌ون، به‌لام ماناکه‌یان جیاواز بن (العلوی، ٢٠٠٢: ١٨٥/٢).

زانایانی ره‌وانیژ ره‌گه‌زدۆزیان دابه‌شکردوه به دوو جوړ:

جوړی یه‌که‌م: ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو (الجناس التام).

جوړی دووهم: ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو (الجناس الناقص، أو الجناس غیر التام).

ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو: ئه‌وه‌یه دوو وشه‌که له جوړی پیته‌کان و ژماره‌و شیوه‌و ریکخستنیاندا ریکبکه‌ون (القزوينی، ٢٠١٠: ١٣١). وه‌ک گوتراوه: (صلیت المغرب فی المغرب)، واته: نوێژم کرد له ولاتی مه‌غریب، له نیوان مه‌غریبی یه‌که‌م و مه‌غریبی دووهم ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نیوان دوو ناودا.

ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو: ئه‌وه‌یه دوو وشه‌که جیاوازیان هه‌بیت له یه‌کیک له‌م چوار شتانه‌ی که باسمان کرد له مه‌رجه‌کانی ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو (الهاسمی: ٣٢٦).

ئینجا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واوو ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو زۆر جوړیان هه‌یه که پێویست ناکا لێرده‌ا باسی هه‌موو جوړه‌کان بکه‌ین، چونکه له په‌رتوکه‌کانی ره‌وانیژی به درێژی باس کراوه، ته‌نها باسی ئه‌و جوړانه ده‌که‌ین که له شیعره کوردیه‌کانی صافییدا هاتوه.

ئینجا به گویره‌ی جیاوازی جووری پیته‌کان ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو ده‌کریته دوو به‌ش: (ره‌گه‌زدۆزی المضارع و ره‌گه‌زدۆزی لاحق).
 ره‌گه‌زدۆزی المضارع: ئه‌وه‌یه دوو وشه‌که که ره‌گه‌زدۆزیان تیدایه شوینی ده‌رچوونی پیته‌کانی لیک نزیک بن و دوور نه‌بن، جا دوو پیته‌که چ له سه‌ره‌تای وشه‌که بن، یان له ناوه‌راست، یان له کوتاییه‌که‌ی، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {وهم ینهون عنه وینأون عنه} (الأنعام: ۲۶)، پیتی (ه‌اء) و (حاء) شوینی ده‌رچونیان نزیکه که گه‌رووه (التفتازانی: ۲۷۴).

ره‌گه‌زدۆزی لاحق: ئه‌وه‌یه دوو وشه‌که که ره‌گه‌زدۆزیان تیدایه شوینی ده‌رچوونی پیته‌کانی لیک دوور بن، جا دوو پیته‌که چ له سه‌ره‌تای وشه‌که بیته، یان له ناوه‌راستی، یانیش له کوتای، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {ویل لكل همزة لمزة} (الهمزة: ۱)، پیتی (ه‌اء) و (لام) شوینی ده‌رچونیان لیک نزیک نیه، چونکه پیتی (ه‌اء) شوینی ده‌رچوونی گه‌رووه، وه (لام) زمانیه (عبد الرزاق، ۲۰۰۶: ۱۸۷). ئه‌گه‌ر هاتوو جیاوازیه‌که له شیوه‌و ری‌کخستنی پیته‌کاندا هه‌بوو، ئه‌وه به هه‌مان شیوه دوو جووری هه‌یه (ره‌گه‌زدۆزی المحرف و ره‌گه‌زدۆزی المصحف).

ره‌گه‌زدۆزی المحرف: ئه‌وه‌یه جیاوازی پیته‌کان له جوول‌ه‌و زه‌نه‌داردا بیته، وه‌ک گو‌تراوه: (جبة البرد جنة البرد) (التفتازانی: ۲۷۳)، له نێوان (البرد) (البرد) ره‌گه‌زدۆزی (المحرف) هه‌یه، چونکه شیوه‌یان جیاوازه، ئه‌وه‌ی یه‌که‌م (البرد) بووری (الضمة) له‌سه‌ره، به واتای جووره جلوبه‌رگیکی ئه‌ستوره له‌سه‌رما ده‌تپاریژی، (البرد) ی دووه‌میش سه‌ری (الفتحة) هه‌یه، به واتای سه‌رما دیت، جا ئه‌و جووره جلوبه‌رگه به‌هه‌شتی سه‌رمایه، ئه‌گه‌ر له‌به‌ری بکه‌ی له زستاندا سه‌رمات نابێ.

ره‌گه‌زدوۆزی المصحف: ئه‌وه‌یه دوو وشه‌که له ژماره‌ی پیته‌کان و شیوازو ریڤخستندا وه‌ک یه‌که، به‌لام جیاوازیان هه‌یه له خالدا، به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر خاله‌که له یه‌کیک له وشه‌کان لابهریت، یان له هه‌ردووکیان، جیاوازی ناکریت له نیاوانیاندا، وه‌ک خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر (ابراهیم) (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌فه‌رموی: (والذی هو یطعمنی ویسقین * وإذا مرضت فهو یشفین) وشه‌ی (یسقین) له‌گه‌ل (یشفین) جیاوازیان له خالدا (المحوی: ۲۰۰۴: ۸۶/۱، ۸۶).

۲. گرنگیدانی شاعیرانی کورد به ره‌گه‌زدوۆزی:

شاعیران و زانایانی کورد له بواری ئه‌ده‌بدا زۆر بایه‌خ و گرنگیان داوه به ره‌وانبێژی به شیوه‌یه‌کی گشتی و ره‌گه‌زدوۆزی به تایبه‌تی، چه‌ند نمونه‌یه‌ک ده‌هینینه‌وه له په‌ندو شیعره‌کانیان:

خووی شیریی، هه‌تا پیری. یان گوتراوه:

خوویه‌کی گرت به پیری، ته‌رکی ناکات به پیری (خال: ۱۷۵).

واته: ئه‌وه‌ی له‌چ شتی‌ک و خه‌سه‌له‌تی‌ک له مندالیه‌وه راهات و له‌سه‌ری گه‌وره بوو، وازی لیناهیتنی به پیری.

له نیوان (شیری) و (پیری) ره‌گه‌زدوۆزی (لاحیق) هه‌یه.

وه مه‌لا صالح کورپی ملا نصر الله زیوه‌یی ده‌لی:

تال و شیرین پیکه‌وه نه‌مدیوه چا بی، چا نه‌بی

هه‌رکه‌سیکی هه‌منشیننی چا نه‌بی، پیت چا نه‌بی (حه‌ریق، ۲۰۱۱: ۱۹۳).

واته: تال و شیرین پیکه‌وه نه‌مدیوه ریڤکه‌وه‌یت و کو‌بیته‌وه، جگه له چا نه‌بی، که به تالی و به شیرینی ده‌خوریته‌وه، هه‌رکه‌سیک دیت هاو‌رپیه‌تی که‌سانی خراپی کردو هاو‌رپی باش نه‌بوو، پیت مرو‌قیکی باش و چاک نه‌بی.

له نێوان (چا) ی یه‌که‌م و (چا) ی دووهم ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نێوان دوو ناودا. هه‌روه‌ها نالی ده‌لێ:

نالی نیه‌تی سیحری به‌یان، حیکمه‌تی شیعره
ئه‌مما نیه‌تی قووهرتی دڵ، قودره‌تی ئینشا

واته: نالی که ده‌ستی داوه‌ته شیعر گوتن، نیازو مه‌به‌ستی وایه و ته‌ی سیحراوی و شیعری به‌مه‌عنا بلێ، به‌لام هێزی دڵ و توانای وتن یا داهیتانی نیه، مه‌که‌ر خودا خۆی ده‌س به‌ بالیه‌وه بگرێ و یارمه‌تی بدا (نالی: ۷۵).

له نێوان (نیه‌تی) یه‌که‌م و دووهمدا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له دوو کاردا.

هه‌روه‌ها ده‌لێ:

ماچی ده‌مه‌که‌ی دامی که دامی سه‌رو مالم
بنواړه چ سه‌بیاده، چ جه‌للاده به‌ حالَم

واته: له‌و کاته‌ی که سه‌رو مالم له پیناوی یارا داناو به‌ ته‌واوی له‌ناوچووم، ئه‌و کات ماچیکێ ده‌می دامی، هاوار له‌ یار چۆن راوچییه‌کی دلدارانیه‌تی، چۆن داویکیان بو دانه‌نیته‌وه.

له نێوان هه‌ردوو (دامی) ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نێوان دوو کاردا و، له نێوان (ده‌م) و (دامی) دا ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو و، له نێوان (مالم) و (حالَم) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه (نالی: ۲۹۶).

به‌شی دووهم: گرنگیدانی صافی هیرانی به‌ ره‌گه‌زدۆی

صافی هیرانی (خودا لێی خۆشبییت) زۆر گرنگی به‌ هه‌ردوو جووری ره‌گه‌زدۆزی داوه له شیعره‌کانیدا: ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو و ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو، بۆیه له‌م به‌شه‌دا باسی هه‌ردوو جووری ره‌گه‌زدۆزی ده‌که‌ین.

١- ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو (الجناس التام):

ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو له نیوان دوو ناودا:

(صافی هیرانی) له دیوانه‌که‌یدا له‌م شویتانه باسی ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو ده‌کات له نیوان دوو ناودا و ده‌لی:

بۆچی ئەگری دڵ له‌سه‌ر ئەم شیوه‌ په‌شیوه‌؟

وا‌حه‌پسه‌ له‌نیو چینی چه‌می په‌رچه‌می چه‌مدا

واته: چۆن دڵم نالە نه‌کا؟ که‌وا ئیستا‌حه‌سه‌ له‌نیو چینی په‌رچه‌می چاوه‌کانیدا، له‌ نیوان (چه‌می یه‌که‌م و چه‌می دووه‌مدا) ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه‌ له‌ نیوان دوو ناودا، چه‌می یه‌که‌م: چغوردی و چروپری، چه‌می دووه‌م: واته: چاو به‌شیوه‌ی هه‌ورامی، هه‌روه‌کو ده‌گوتری سیاه‌مانه‌ که‌ جووره‌ ئاوازو گۆرانیه‌کی تایبه‌ته‌ مه‌به‌ست پیداهه‌لگوتتی چاوه‌شانه (هیرانی، ٢٠٠٤: ١٣٠). هه‌روه‌ها ده‌لی:

سه‌بووریم که‌ی ده‌بی بی چاوی بیماری له‌ بیماریم

به‌بی ئه‌و فائیده‌ی نادا دوعای (تسکین) و ئامینم

چاوی بیمار: چاوی مه‌ستی.

له‌ بیماریم: له‌ برینداریم.

واته: ئەگەر ئەو یاره‌ نه‌م بین، دوعای چابونه‌وه‌و هیور بوونه‌وه‌م سوودی نیه‌ و دادم نادا بۆ ئەو حاله‌ی که‌منی گیرۆده‌ بووم.

له‌ نیوان (بیماری یه‌که‌م و بیماری دووه‌مدا) ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو

هه‌یه‌ له‌ نیوان دوو ناودا (هیرانی: ١٨٤). هه‌روه‌ها ده‌لی:

گۆلزاره‌ له‌ گۆلزاری بۆ غونچه‌ گۆلی زاری

گۆل که‌وته‌ شه‌که‌ر باری وا گۆل شه‌که‌ریکم بوو (هیرانی: ١٩٠).

واته: یاره‌که‌م گۆلزاره‌ له‌ گۆلزاری گۆل، بۆ غونچه‌ گۆلی زاره‌، گۆل

که‌شایه‌وه‌و دلی خۆش بوو، چونکه‌ یاره‌که‌م ده‌رکه‌وت و گه‌شاوه‌.

ئهم شیعره دوو ره‌گه‌زدۆزی ته‌واوی تیندایه، له دیری یه‌که‌م ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نیوان دوو ناودا، (گولزار) گولزاری یه‌که‌م به‌مانا خۆشه‌ویست و یاره‌که‌ی دئ، (گولزار) ی دووهمیش به‌مانای راسته‌قینه‌ی خۆی دیت.

له دیری دووهمیشدا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نیوان دوو ناودا (گول)، گولی یه‌که‌م به‌مانا راسته‌قینه‌ی خۆی دئ، (گول) ی دووهمیش به‌مانای یارو خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌تی. هه‌روه‌ها ده‌لی:

ئهو په‌رچه‌مه‌ پر چینه هه‌موو عه‌سکه‌ری چینه
بۆ غاره‌تی ماچینه که ئهم چینه سواره

له نیوان (چینی یه‌که‌م و چینی دووهم) ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نیوان دوو ناودا، چینی یه‌که‌م پر چینه، واته: ئهو په‌رچه‌مه‌ پر چین و تاقم و خه‌لکه، هه‌موو عه‌سکه‌رو له‌شکری ولاتی چینه، بۆ غاره‌تی ماچینه: واته: بۆ داگیرکردن و تاراجی ماچینه (هیرانی: ۱۹۷). هه‌روه‌ها ده‌لی:

وا حه‌یاتم بئ سه‌به‌ب قه‌یدی حه‌یاتی کردووم
شیوه‌نی رووحه‌ه‌زیزان قه‌یدی من یه‌کجارییه

واته: حه‌یاتم: که مه‌به‌ست یاره‌که‌یه‌تی که به‌قه‌ده‌ر ژیانای خۆی خۆشی ده‌وی. قه‌یدی حه‌یاتی کردووم: ژیانای منی به‌ند کردووه، شیوه‌نی رووحه‌دۆستان و خۆشه‌ویستان، ئهو به‌ندکردنه‌ی من یه‌کجاری و هه‌میشه‌یه‌یه (هیرانی: ۲۲۶). له نیوان (حه‌یات) ی یه‌که‌م و دووهمدا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نیوان دوو ناودا. هه‌روه‌ها ده‌لی:

شه‌و به‌بئ شه‌مع‌ی روخت پر ظولمه‌ته‌خانه‌ی دلم
روژ به‌بئ روژی جه‌مالی تۆ سیا‌ه و تارویه

صافی له‌م دیره شیعره‌دا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه که‌وا خۆر ئه‌و رووناکی و جوانیه‌ی له رووناکی رووی یاره‌وه پێی‌راوه، بۆیه ده‌لێ: ئه‌گه‌ر جه‌مالی یارم نه‌بی خۆر ره‌ش و تاریکه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نێ که‌وا دلێ ئه‌و به‌بی ئه‌و رووناکیه‌ی رووی یار تاریکستانیه (هیرانی: ۲۲۶، ۲۲۷).

له نێوان (رۆژ) ی یه‌که‌م و دووهم ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نێوان دوو ناودا، (رۆژ) ی یه‌که‌م مه‌به‌ستی کاته (رۆژ) ی دووهم‌میش مه‌به‌ستی خۆره. هه‌روه‌ها ده‌لێ:

مه‌لێن (صافی) که ئیستیکه له یادی یار نیه یاران

له دلدا فیکری دلدارو له ناوی زیکره کا ناوی

واته: مه‌لێن (صافی) ئیستاکه له یادی یار نیه و یاری له بیرچووه، له دلدا بیرى دلدارو له ناخی یادی ده‌کا.

له نێوان (ناوی) یه‌که‌م و دووهمدا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نێوان دوو ناودا، (ناوی) یه‌که‌م واته: له ناخ و دل و ده‌رونه‌وه. (ناوی) دووهم ناوی ئه‌و (هیرانی: ۲۵۰). هه‌روه‌ها ده‌لێ:

ئه‌و جانه چ جانیکه که جانه به جوانی

ئه‌و عاریضه په‌نه‌انه چ گه‌نجیکه نیهانی

(جان) ی یه‌که‌م، به‌مانای په‌ری و شوخ و شه‌نگ دێ. (جان) ی دووهم، به مانای روح دیت. واته: ئه‌و یاره‌ی من که په‌ری و شوخ و شه‌نگه، چ شوخیکه، وه‌کو روح وایه له جوانی، له نێوان (جانی) یه‌که‌م و جانی دووهم (ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه له نێوان دوو ناودا (هیرانی: ۲۵۰). هه‌روه‌ها ده‌لێ:

بهختی به‌د نه‌یهیشت له عه‌هدی تو به کامی دل بگه‌م
جانی من صاحب و وفاو عه‌هدو په‌یمانم نه‌توی
(عه‌هدی) یه‌که‌م واته: سه‌رده‌م.
(عه‌هدی) دووهم واته: په‌یمان و به‌لین.
واته: به‌د به‌ختی نه‌یهیشت له سه‌رده‌می تو به مه‌به‌ستی دل‌م بگه‌م،
خۆشه‌ویستی من خاوه‌ن و وفاو به‌لین و په‌یماننه.
له نیوان (عه‌هدی) یه‌که‌م و دووهمدا ره‌گه‌زدوژی ته‌واو هه‌یه له
نیوان دوو ناودا (هیرانی: ۲۵۴).
هه‌روه‌ها له پینج خشته‌کیدا ده‌لی:
هوزاری غونچه زاریکم که رووی ئه‌و به‌هاریتی
نه‌زاری لاله زاریکم که دل و داغداریتی
فیدایی لیوو زاریکم نقودی جان نثاریتی
خوماری چاوخوماریکم هه‌زاران و خوماریتی
ئه‌سیری زولفی یاریکم هه‌موو عالم شکاریتی (هیرانی: ۲۸۹).
واته: بولبولی غونچه زاریکم که رووی یار به‌هاریتی، نه‌خۆش و
لاوازی گولی لاله‌م که دل و داغداریتی، قوربانی لیوو زاریکم مایه‌ی
گیان به‌قوربانیتی، مه‌ستی چاو مه‌ستیکم که هه‌زاران که‌س مه‌ستی
ئه‌وه، به‌ندی زولفی یاریکم که هه‌موو خه‌لک راوچیتی، یان نیچیریتی.
له نیوان (زاری) یه‌که‌م و (زاری) دووهم ره‌گه‌زدوژی ته‌واو هه‌یه له
نیوان دوو ناودا، چونکه زاری یه‌که‌م که ده‌لی: غونچه زاریکم به‌مانای
غونچه‌ی جوانی و گه‌شاوه‌ دیت، (زاری) دووهم که ده‌لی: فیدایی لیوو
زاریکم، مه‌به‌ست دم و زاری مرۆقه.

ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو له نیوان ناوو کاردا:

له‌م شویننه (صافی هیرانی) باس له ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو ده‌کات له نیوان ناوو کاردا، هه‌روه‌ک ده‌لی:

ورده خالی ئیسته‌کیش نازی له‌سه‌ر په‌روین ده‌کا
چاوی بازی دائیما بازی به‌ ئاهوی چین ده‌کا
واته: ورده خالی یارم ئیستا‌ک‌ه‌ش له کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌ی پیروو
به‌نازترن، چاوه‌کانی‌شی له‌ چاوی ئاسکی چین جوانترن، له‌ نیوان (بازی
یه‌که‌م و بازی دووهم) ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو هه‌یه‌ له‌ نیوان ناوو کاردا،
بازی یه‌که‌م: هه‌لۆ، بازی دووهم: به‌ مانای وازی و گالته‌پیکردن دیت
(هیرانی: ۱۳۰، ۱۴۳). ئه‌و جووره ره‌گه‌زدۆزی‌ه‌ش پی‌ی ده‌گوتری:
ره‌گه‌زدۆزی (المستوفی)، که‌ دوو وشه‌که‌ جیاواز بن له‌ جووره‌کانی
وشه، بۆ نمونه یه‌کیکیان ناو بیته‌ ئه‌وی دیکه‌ کار بیته، یان یه‌کیکیان
بیته بیته‌ ئه‌وی دیکه‌ کار بیته (اله‌اشمی: ۳۲۶).

۲- ره‌گه‌زدۆزی نات‌ه‌واو (الجناس غیر التام):

ره‌گه‌زدۆزی ل‌احیق:

(صافی هیرانی) گرنگیه‌گی زۆری به‌ ره‌گه‌زدۆزی نات‌ه‌واو دایه،
له‌ناویشیاندا ره‌گه‌زدۆزی ل‌احیق، له‌ دیوانه‌که‌یدا له‌م شوینانه باسی
ره‌گه‌زدۆزی ل‌احیق ده‌کات و ده‌لی:

بۆ مانعی غه‌م کافیه‌ ئه‌و نووری جه‌بینی
بۆ ده‌فعی ئه‌له‌م شافی‌ه‌ ئه‌و شه‌هدی له‌بانی
واته: بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی غه‌م و ری ل‌یگرتنی، به‌سه‌ دیتنی رووناکی
نیوچاوانی، وه‌ بۆ ل‌ابردنی ئیش و ئازار چاره‌سه‌ره‌ هه‌نگوینی لیوانی
(هیرانی: ۱۳۱، ۲۵۲). له‌ نیوان (کافی‌ه‌و شافی‌ه‌) ره‌گه‌زدۆزی ل‌احیق هه‌یه‌.

هه‌روه‌ها ده‌لێ:

طه‌عنی مه‌ده له‌و هه‌ستیه به‌و مه‌ستیه زاهید

بۆ رهنڊیی من کافیه ئه‌و چاوه خوماره

واته: تانه‌ی لێ مه‌ده ئه‌ی زاهیدو خواناس به‌و هه‌ستی و مه‌ستیه،
چونکه رهنڊیی من، یانی گرنگی نه‌دان به‌خۆ له پیناو عیشقدا به‌سه ئه‌و
چاوه مه‌سته.

له نیوان (هه‌ستی و مه‌ستیدا) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه (هیرانی: ۱۳۱).

هه‌روه‌ها ده‌لێ:

ده‌ردی دووریم چه‌شتوو هه‌ری فیراقم نۆشییه

بۆیی که خۆشیم نه‌خۆشی و نه‌خۆشیم خۆشییه

واته: ده‌ردی دووری یارم چه‌شتوو هه‌ری فیراقم نۆشیوه، له‌به‌ر
ئه‌وه خۆشیم بویته نه‌خۆشی و، نه‌خۆشیم بویته خۆشی.

له نیوان (نۆشییه، خۆشییه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌م
شیعهردا صافی دژیه‌ک (طباق) یشی به‌کارهیناوه له نیوان (خۆشی) و
(نه‌خۆشی) (هیرانی: ۱۳۳). هه‌روه‌ها ده‌لێ:

یار له‌به‌ر نازی جوانی مامز ئاسا ره‌م ده‌کا

یا له‌نالێ عاشقانه روو له‌عالم که‌م ده‌کا

واته: یار له‌به‌ر دیدهی عاشقان خۆی بزر ده‌کات و به‌په‌له راده‌کا،
له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که به‌ جوانی خۆی دهنازی، یان له‌نالێ ئه‌وان خۆی
دوورپه‌ریز ده‌گرێ (هیرانی: ۱۴۹).

له نیوان (ره‌م)، (که‌م) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌لێ:

دل له‌بۆ مه‌حبوبه ئیستا گریه‌وو زاری ده‌کا

وا له‌هه‌ردوو چاوه‌کانی خوین و ئاو جاری ده‌کا

واته: دل له‌به‌ر خۆشه‌ویستی یار ئیستا گریه‌و زاری ده‌کا، له هه‌ردوو چاوه‌کانی خوی‌ن و ئاو ده‌پێژێ و هه‌لده‌قولینێ (هیرانی: ۱۵۴).
له نیوان (زاری)، و (جاری) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لێ:

دل له‌به‌ر ده‌ردی فیراقی یاره مه‌یلی مه‌ی ده‌کا
گویی له ده‌نگی سازو عوودو به‌زمی نای و نه‌ی ده‌کا
واته: له تاو دووری یار دلم مه‌یلی مه‌ی ده‌کات و گوی له ئاوازی
سازو عوود ده‌گری (هیرانی: ۱۵۵).
له نیوان (مه‌ی) و (نه‌ی) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لێ:

ئه‌گه‌ر چی دل به‌ رۆژی عاریضت سووت
وه‌لێ وا عاده‌ته بۆ عاشقی رووت
واته: ئه‌گه‌ر چی دل به‌ رۆژی رووخسارت سوتاوه، به‌لام وا عاده‌ته
بۆ عاشقی رووی تو وا لیبیت (هیرانی: ۱۵۸).
له نیوان (سووت، رووت) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لێ:

(صافیا) هیران وه‌کو نیرانه جیرانی جه‌حیم
سا که وایبتن (توکل) دائیما به‌خودا ده‌که‌م
واته: ئه‌ی (صافی) گوندی هیران وه‌کو ئاگر وایه دراوسی دۆزه‌خه،
که‌واته پشت به‌خودا ده‌که‌م و هانای بۆ ده‌به‌م (هیرانی: ۱۷۴).
له نیوان (هیران) و (نیران) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لێ:

ئه‌و دلی بێقه‌راره‌که‌م که‌وته هه‌وایی یاره‌که‌م
سه‌بری له کێوه چاره‌که‌م زه‌حمه‌ته ده‌ردی وا گران (هیرانی: ۱۸۷).

واته: ئه‌و دلی بئ ئارام و جیگیرم که‌وتۆته خۆشه‌ویستی یاره‌که‌م،
ئارامی نه‌ماوه، چاره‌سه‌رم زه‌حمه‌ته، ده‌ردی گرانم.
له نیوان (یاره‌که‌م) و (چاره‌که‌م) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

ده‌وری فه‌له‌ک به‌حیله بوو فه‌صلی به‌هاری بر دوو چوو
ره‌نگی خه‌زانی دامه روو جومله به‌لایی خسته جان
(صافی) له‌م به‌یته‌دا گله‌یی له کاره‌ساتی خه‌زان و نار‌ه‌زایی خۆی
ده‌رده‌برێ له رۆیشتنی به‌هارو هاتنی پاییزی خه‌زان، هۆکاری ئه‌و
سته‌مه‌ش ده‌خاته ملی فه‌له‌ک که به‌ فیل بووه، چونکه به‌هاری بر دوو هه
پایزی پێداوه، ئه‌و پایزه‌ی خه‌زانی هه‌تاوه و خه‌زانیش چه‌ند ده‌ردو
ئازاری خستۆته گیان و دلان (هیرانی: ۱۸۷).

له نیوان (بوو) (چوو) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

سیحری دلی مارووته که شه‌یدایی عوزاره
فیکری دلی هارووته له ریسوایی دیاره
(هارووت) و (مارووت) ناوی دوو فریشتهن له قورئانی پیرۆزدا
هاتوه (هاروت و ماروت...) له سورته‌ی (البقره)، ئایه‌تی: (۱۰۲).
(عوزار): ده‌م و چاو روخسار. (هیرانی: ۱۹۶).

له نیوان (مارووت) و (هارووت) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

طه‌عنی مه‌ده له‌و هه‌ستییه به‌و مه‌ستییه زاهید
بۆ رهن‌دی یی من کافیه ئه‌و چاوه خوماره
واته: تانه‌ی لی مه‌ده ئه‌ی زاهید له‌و هه‌ستی و مه‌ستییه، بۆ من
به‌سه له پیناو عیشقا ئه‌و چاوه مه‌سته (هیرانی: ۱۹۶).

له نیوان (هه‌ستییه) و (مه‌ستییه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

خۆی ماهه‌وه یا شاهه له‌سه‌ر ته‌ختی جوانی
یا به‌دری سه‌ما‌قه‌دره هه‌موو شه‌و ده‌وو چاره (هیرانی: ۱۹۶).
واته: ئەو یاره خۆی مانگه یان شاهه له‌سه‌ر ته‌ختی جوانی، یان
مانگی چواره‌ده‌یه که زۆر دره‌وشاوه‌و گه‌شه له ئاسماندا، و
رێککه‌وتوو هه‌موو شه‌و له چواره‌ده‌یه، له‌به‌ر گه‌شی و جوانی
رووخساری.

له نیوان (ماه) و (شاه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له تاوی ئاووری دووری هه‌میشه سینه بریانه
له عه‌شقی چاوی مه‌خمووری به‌دایم دیده‌گریانه (هیرانی: ۲۰۱).
واته: له تاوی ئاگری دووری یار هه‌میشه سینه‌م برینداره، وه‌له
عه‌شقی چاوی مه‌ستی هه‌میشه دیده‌گریانه.
له نیوان (بریان) و (گریان) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له شه‌رقی شه‌وقی وه‌صلت شه‌مسی عومرم و اغرووبی کرد
له‌مه‌ولا چۆن ئەبی ژینم که‌وا مه‌حشر هه‌لستاوه
واته: وا ته‌مه‌نی من له‌لای رۆژه‌ه‌لاتی سوۆزی وه‌صلت ئاوابوو، که
ئهمه‌شتیکی سه‌یره‌و نیشانه‌ی دونیا خه‌رابوونه، چونکه‌یه‌کێک له
نیشانه‌کانی رۆژی دوا‌یی، ئاوابوونی رۆژه له رۆژه‌ه‌لات (هیرانی: ۲۰۵).
له نیوان (شهرق) و (شهوq) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له دامینی زولفت چ نوریکت عه‌یانه
له ئاخیری شه‌ودا سه‌فیده‌ی به‌یانه (هیرانی: ۲۰۹).
واته: له دامینی زولفت چ نوریک ئاشکراو دیاره بووه، وه له ئاخیری
شه‌ودا سپیایی و رووناکی به‌یانی ده‌رده‌که‌وئ.
له نیوان (عه‌یان) و (به‌یان) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لئ:

که ده‌وره‌ی له روودا به‌دوو زولفی خاوه
سه‌ما هه‌وری داگرت و روژ که‌وته ناوه
واته: که زولفی یارم ده‌وری رووی ئه‌وی داو دایبۆشی، وه‌ک ئه‌وه
وابوو که رووی ئاسمان به‌هه‌ور بگیری و روژ بزر بکا (هیرانی: ۲۰۹).
له نیوان (خاوه) و (ناوه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لئ:

له‌و دوو لاوه‌ لوول و خاوه ماره‌ ده‌وری گه‌نجی داوه
(صافی) له‌م به‌یته‌دا رووی یاری به‌گه‌نجینه شو‌به‌اندوووه
زولفیشی به‌دوو ماری ره‌ش له‌ ده‌وری گه‌نجینه (هیرانی: ۲۰۹).
له نیوان (خاوه) و (داوه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لئ:

له‌ عه‌شقت دوو‌چارم هه‌موو دهم به‌گریان
له‌ تاوت هه‌ناوم هه‌موو بوو‌یته‌ بریان (هیرانی: ۲۱۰).
واته: له‌ عه‌شقی یارم هه‌موو کاتی‌ک دهم به‌گریانم، وه‌ له‌ تاوی
تۆوه‌ هه‌ناوم هه‌موو بوو‌یته‌ بریان.
له نیوان (گریان) و (بریان) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لئ:

یاران کوژاوی نازم سه‌برم له دل نه‌ماوه
عاشق به چاوی بازم که‌ی رووم ده‌کا به‌لاوه (هیرانی: ۲۱۱).
واته: دۆستان و خوشه‌ویستان ئارامم له دلدا نه‌ماوه، چونکه
کوژراوی ده‌ستی یارم، عاشقی چاوی بازم، ده‌بی که‌ی رووم تییکات و
ئاوړم لیبدا‌ته‌وه. له نیوان (نازم) و (بازم) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

عاریضی یارم گرۆی حوسنی له گۆلشن برده‌وه
بۆیی گۆل خاری غه‌می سه‌رتا به‌پا دهر کرده‌وه
واته: یارم هه‌نده جوان و شوخ و شه‌نگه، رووخساری له پیشبرکیی
جوانیدا له گۆلزار برده‌وه و گۆلشن هه‌رچه‌نده جوان و رازاوه بی، ناگا
به جوانی ئه‌و، بۆیه گۆل دیسان درکی دهر کرده‌وه، له‌به‌ر زۆر
په‌ژاره‌یی و دهرنه‌چوونی له‌و پیشبرکییه‌دا.
له نیوان (برده‌وه) و (کرده‌وه) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له‌لاییکی جه‌فای یارو له جاییکی به‌لای ئه‌غیار
(تجنب) لازمه (صافی) چ له‌م لاوه چ له‌ولاوه
واته: له‌لایه‌ک جه‌فاو ساردو سپری یارم، له لایه‌کیش به‌لای بیانی و
نه‌یار، له‌م نیوانه‌دا خۆپاراستن پیویسته (صافی) چ له جه‌فای یار، یان له
دهردو به‌لای نه‌یار (هیرانی: ۲۳۱، ۲۳۲).
له نیوان (لاییکی) و (جاییکی) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

جانا به‌سه‌ بی مه‌یلی ده‌می روویی وه‌فا بی
تا چه‌ند دلی زار، به ئازارو جه‌فا بی؟

واته: گیانه به‌سه بی مه‌یلی و بی خوشه‌ویستی، ده‌میک رووی وه‌فا بکه، هه‌تاکه‌ی دلم ئازار ده‌ده‌ی به‌ جه‌فاو وشکیت و ئاور نه‌دانه‌وه‌ لیم (هیرانی: ۲۳۷).

له‌ نیوان (وه‌فا)، و (جه‌فا) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

من چه‌نده که نادانم یا عاقل و چازانم
غه‌یری ئەمه نازانم به‌خودا که خوداییکه
له‌ نیوان (نادانم) (چازانم) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

مه‌نواره وه‌فایی من بنواره جه‌فایی من
عالم له‌ سه‌دایی من هه‌رده‌م له‌ جه‌زاییکه
واته: هاتووم داوای لوتف و چاکه‌ی تو ده‌خوایم و له‌ داواکه‌شمدا،
ته‌ماشای وه‌فای من مه‌که که که‌مه، بولکو گوئی بگره له‌ ئازارو ناله‌م که
خه‌لکی له‌ ده‌ست ناله‌ نال و گریانێ من زور له‌ ناخۆشی و بیزاریدان
(هیرانی: ۲۶۴).

له‌ نیوان (وه‌فایی) و (جه‌فایی) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها له‌ چوار خشته‌کیدا ده‌لی:

قوربان با به‌س بی ئەوقاتی فه‌صلت
له‌ ریگه‌ی خودا بو کانی ئەصلت

ئهی شاهی خوبان له‌ خوانی وه‌صلت

تاکه‌ی هه‌ر من بم له‌ بی نه‌صیبان (هیرانی: ۲۷۰).

له‌ نیوان (فه‌صلت) (ئه‌صلت) (وه‌صلت) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

دل ئەلیبسه‌یی خوینی هه‌موو دهم که له‌به‌ردا
ده‌یزانی فه‌له‌ک کینه‌یی وی ماوه له‌سه‌ردا
چهند عاشقی کوشتونه‌وو خوینی به‌هه‌ده‌ردا
له‌م طالیه به‌رگه‌شته‌یه چۆن ماوه دلی من (هیرانی: ۲۷۱).
واته: دلم له‌به‌ر عه‌شقی یاردا هه‌موو کاتیگ پۆشاک و جل و به‌رگی
خوینه، چونکه ده‌زانی زۆر عاشقی کوشتونه‌وو خوینیان به‌ فیرو
رۆیشتوو، له‌م به‌خته‌یه به‌دبه‌ختی چۆن ماوه دلی من.
له‌ نیوان (له‌به‌ردا) و (له‌سه‌ردا) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

دائیم له‌ هه‌وایی تۆ گه‌لی حالی په‌شیوه
هه‌رده‌م له‌ جه‌فایی تۆ ئه‌وا که‌وتوو جیوه
ئه‌م قوربه‌سه‌ره رووچی گه‌یشته‌ سه‌ری لیوه
ده‌رمانی بکه‌ تاکو نه‌فه‌وتاوه دلی من (هیرانی: ۲۷۳).
واته: هه‌میشه (صافی) له‌به‌ر جه‌فاو وشکی تۆ حالی ناخۆش و
په‌شیوه، بۆیه که‌وتوو سه‌ر جیگا، و رووچی گه‌یشتۆته سه‌ری لیو،
ده‌رمان و چاره‌سه‌ری بکه‌ تاکو نه‌فه‌وتاوه دلی.
له‌ نیوان (جیوه) و (لیوه) ره‌گه‌زدۆزی لایق هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

ئاسوده‌و فاریغ نه‌بوو ئه‌صلا له‌ غه‌می تۆ
قه‌د حه‌رفی وه‌فای جارێ نه‌زانی له‌ ده‌می تۆ
چونکی سه‌ری خۆی ناوه‌ته ژیری قه‌ده‌می تۆ
بۆیی وه‌کوو زولفی تۆ په‌ریشانه‌ دلی من (هیرانی: ۲۷۵).
واته: ئاسوده‌و چۆل نه‌بوو دلی من هه‌رگیز له‌ غه‌می تۆ، هه‌رگیز
وفای نه‌دیت جارێک له‌ ده‌می تۆ، چونکه سه‌ری خۆی ناوه‌ته ژیر پێی
تۆ، بۆیه به‌ ئەندازه‌ی زولفی تۆ په‌ریشانه‌ دلی من.

له نیوان (غه‌می) و (ده‌می) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:
دل‌که‌وته خه‌یالات له‌به‌ر خونچه‌یی لیوی
وه‌ک نوقطه‌یی مه‌وه‌ومه‌ ئه‌گه‌ر بی‌نه‌بزیوی
به‌و فک‌ره له باغی سه‌مه‌ن و سونبول و سیوی
وه‌ک بولبولی بیچاره غه‌زه‌لخوانه دلی من
واته: دل‌که‌وته خه‌یالات له‌به‌ر غونچه‌یی لیوی، وه‌ک خالی نادیار
له‌به‌ر زۆر بچووک‌کی که‌وای له‌قه‌له‌م داوه هه‌ندی جار هه‌یه و هه‌ندی
جاریش نیه، وه‌ک بولبولی بیچاره غه‌زه‌لخوینه دلی من (هیرانی: ۲۷۶).
له نیوان (لیوی) و (سیوی) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

سه‌وداسه‌رو دیوانه‌وو چه‌یرانه هه‌موو ده‌م
بو یارو بو ئه‌غیاری شه‌ریکه له هه‌موو غه‌م
فاریغ نه‌بوو یه‌ک له‌حظه ئه‌گه‌ر زۆرو ئه‌گه‌ر که‌م
ئاشوفته‌وو پر شو‌رش و غه‌وغایه دلی من (هیرانی: ۲۷۸)
واته: ئازاوه‌و ئاشوب و پر له جۆش و خرۆشه دلی من، وه‌ هیچ
کاتیک هه‌رگیز بی‌غه‌م نه‌بووه، بو نه‌یاران و بو یار هاوبه‌شه له هه‌موو
غه‌م و، له هه‌موو کاتیکدا سه‌رلیشیواو سه‌رگه‌ردانه.
له نیوان (ده‌م) و (غه‌م) و (که‌م) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.
هه‌روه‌ها له پینجیندا ده‌لی:

له‌بی عاهدو وه‌فایی بوو وه‌ها مه‌نفوری تویه دل
له ره‌سمی پر جه‌فایی بوو که‌وا مه‌هجوری تویه دل
خودا هه‌لناگرئ جانا په‌شیوی دووری تویه دل
زه‌مانیکه له گوشه‌ی بیکه‌سی ره‌نجوری تویه دل
حه‌ببیم که‌عه‌به که‌چ نابئ ئه‌گه‌ر خۆت بیته سه‌ردانی (هیرانی: ۲۸۳).

واته: دلم په‌شیوی دووری تویه گیانه، سه‌رده‌میکه له گوشه‌ی بیکه‌سی نه‌خۆش و ده‌رده‌مهنده، له وینه‌ی پر جه‌فایی و وشکی بوو که‌وا دلم به‌جیماوو به‌جیه‌یشترای تویه، چی تیدایه گهر خۆت بییه سه‌ردانی.

له نیوان (وه‌فایی) و (جه‌فایی) ره‌گه‌زدوژی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له نیو طابووری غم راهات له ته‌علیماتی مه‌شقی تۆ
چ خه‌وفی قه‌یدو زنجیره له ئەستوی دایه طه‌وقی تۆ
به موژده‌ی وه‌صلی پا بووسیت هه‌یا واچوو له شه‌وقی تۆ
هه‌تا ئیستا که مه‌شه‌وور بوو به به‌د نامی له عه‌شقی تۆ
چ باکی لۆمه‌یی غه‌یره له مه‌ولا (صافی) هیرانی (هیرانی: ۲۸۶).

واته: له مه‌ولا چ باکی لۆمه‌و سه‌رزه‌نشستی بیانی نیه (صافی)
هیرانی، چونکه هه‌تا ئیستا به‌ناوبانگ بوو به به‌دناوی له عه‌شقی تۆ، به
موژده‌ی گه‌یشتن به‌تۆ هه‌یاو ئابرووی چوو، هه‌رچی ترس و زنجیره
له ئەستوی دایه و له‌نیو له‌شکری غه‌مدایه.

له نیوان (مه‌شقی) و (عه‌شقی) ره‌گه‌زدوژی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له مولکی حوسن و ئیقلمی مه‌لاحه‌ت تاکه ئەم شوخه
عه‌جائب شاه و عاریض و ماه و طینه‌ت پاکه ئەم شوخه
دل‌ا سه‌د کوشته‌یی وه‌ک تۆی له ژیر پی خاکه ئەم شوخه
ئه‌گه‌ر فه‌رمووی له قه‌تلی عاشقان بیباکه ئەم شوخه
هه‌زاری کوشتییه وه‌ک تۆ قه‌دی لا‌ولاویو لاوی

واته: یاری من له جوانی و لی‌هاتوویی تاکه ئەم شوخ و شه‌نگه،
سه‌یره روو وه‌کو مانگی تابان، ئەصل زاده‌و نه‌جیب و پاکه، ئەه‌ی دل له

کوشتنی عاشقان بی منهت و بیباکه ئەم شوخه، هه‌زاری وه‌ک تو‌ی
کوشتییه به لای (هیرانی: ۲۸۷).

له نیوان (تاکه) و (پاکه) و (خاکه) ره‌گه‌زدوژی لایق هه‌یه. هه‌روه‌ها
ده‌لی:

له ته‌صویری بروی با جه‌دوه‌لی نه‌قاشی چین ده‌رچی
به ته‌رزی قامه‌تی به‌رزی قه‌دی شمشادو عه‌ره‌رچی
له وه‌صفی ئەو خه‌طو خالی ته‌واو بوو عومره‌که‌م گه‌رچی
له ته‌عریفی بلیم چی با قه‌له‌م ده‌رچی بلیم هه‌رچی
ته‌واو نابی به‌چی ئەوصافی پیچی په‌رچه‌می خاوی (هیرانی: ۲۸۸).
واته: له وینه‌ی بروی با خشته‌ی نه‌خش و نیگاری چین ده‌رچی، به
به‌ژن و بالای به‌رزی جوانی با قه‌دی سه‌رووی کیوی، یان گولی
عه‌ره‌ر ده‌رچی، له پیناسه‌ی بلیم چی، با پینوس ده‌رچی، چونکه ته‌واو
نابی ئەوصافی په‌رچه‌می خاوی.

له نیوان (ده‌رچی) و (گه‌رچی) و (هه‌رچی) ره‌گه‌زدوژی لایق هه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لی:

له ده‌ردی بی ده‌وا بویمه‌ غه‌ریب و شوهره‌یی شاران
دوعامان بو بکه‌ن ئیوه‌و خودا زومره‌ی وه‌فاداران
له راست من گوی مه‌ده‌ن به‌ قسه‌ی ره‌قیب و قه‌ولی به‌دکاران
مه‌لین (صافی) که ئیستیکه له یادی یار نیه یاران
له دلدا فیکری دلدارو له ناوی زیکره‌ کا ناوی (هیرانی: ۲۸۸).
واته: له ده‌ردی بی ده‌رمان بویمه‌ نامۆ به‌ناوبانگی شاران، نزاو
دوعامان بو بکه‌ن ئەی چین و کومه‌لی وه‌فاداران، له راست من گوی
مه‌ده‌نه قسه‌ی به‌دکارو خراپه‌کاران، مه‌لین (صافی) ئیستاکه له یادی یار
نیه‌و یاری له بیرچوو، له دلدا بیری دلدارو له ناخی یادی ده‌کا.

له نیوان (شاران) و (یاران) ره‌گه‌زدۆزی لایحیق هه‌یه، هه‌روه‌ک ره‌گه‌زدۆزی ته‌واویش له نیوان (ناوی) یه‌که‌م و (ناوی) دووه‌مدا هه‌یه، (ناوی) یه‌که‌م به‌مانا ناخ و دل و ده‌رونه، (ناوی) دووه‌میش به‌مانا ناوی ئه‌وه، هه‌روه‌ک له ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو باسمان کردوو. هه‌روه‌ها ده‌لی:

ئومیڤم نا له ژین وه‌قتی قیامی قامه‌تی لاوی

که وه‌ستاوه له بۆ قه‌تلم پیاکه‌ی په‌رچه‌می خاوی

چ چاره‌ی تیره بارانه له په‌نجه‌و ده‌ستی خویناوی

ده‌زانم ده‌مکوژی چاوو ته‌نافی زولفی داوداوی

برۆی قه‌وس و موژه‌ی په‌یکانی عوشاکی هه‌ژاریتی

واته: ئومیڤدی ژینم نه‌ما که ئه‌و یاره هه‌لسایه‌وه‌و، له شوینی هه‌لسانه‌وه‌که‌شیدا راوه‌ستا به‌ خۆی و کۆمه‌لیک له‌سه‌ربازه‌کانی، که داوه‌کانی په‌رچه‌می خاوی ئه‌وون، به‌ مه‌رامی کوشتم خۆ هه‌یچ چاره‌یه‌کم نه‌بوو، له تیره بارانی ده‌ست و په‌نجه‌کانی، بۆیه ده‌زانم ده‌مکوژی، سیره‌و نیشانه‌ی منی وه‌ها گرتوو که رزگاربوونم نه‌بی، چونکه زولفی ته‌نافه‌و برژانگه‌کانیشی تیرن و برۆی که‌وانه‌و، هه‌موو ئه‌و شتانه‌شی بۆ کوشتمی عاشقانی هه‌ژاری وه‌ک من ئاماده‌کردوو (هیرانی: ۲۹۰، ۲۹۱).

له نیوان (لاوی) و (خاوی) ره‌گه‌زدۆزی لایحیق هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

دلی بولبول له‌بۆ غونچه‌ی ده‌می هه‌ر ئاخ و ئوخیتی

که زاغی خاله‌که‌ی دائیم له باغی سیوو خۆخیتی

به روو گول په‌رچه‌می سونبول دوو نیرگز وا له رۆخیتی

گولی رووخساره غونچه‌ی لیوه‌ه‌ره‌ر قه‌ددی شوخیتی

گه‌هی بولبول گه‌هی قومی گه‌هی دل وا هوزاریتی (هیرانی: ۲۹۲).

واته: دلّی بولبول له‌بوو غونچه‌ی ده‌می تامه‌زرۆیتی و هه‌ر ئاخ و ئۆخیتی، خالی رووخساری که زۆر ره‌شه، وه‌ک قه‌له‌ره‌ش هه‌میشه له باغی سیوو خۆخیتی، به‌ روو گۆله‌و په‌رچه‌می سونبول دوو چاوی وا له‌رۆخیتی، گۆلی رووخساره غونچه‌ی لیوه، به‌ژن و بالای عه‌ره‌ره که دارێکی قه‌شه‌نگ و شوخ و جوانه، به‌راست و ریکی هه‌له‌دچی، هه‌ندی جار بولبول، هه‌ندی جارێش کۆتر، هه‌ندی جارێش دلّ بولبولیتی.

له نیوان (رۆخیتی) و (شوخی) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه، وه له نیوان (ئۆخیتی) و (خۆخیتی) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

عه‌جائب نه‌وبه‌هاریکه که گۆلشه‌ن چه‌تری هه‌لداوه

له لایئ سونبول و نه‌سرین له لایئ نیرگی ساوه

له ناله‌ی بولبولان (صافی) مه‌گه‌ر چ بووه‌و چ قه‌وماوه

شکۆفه‌ی غونچه‌یی لیوی له باغا وا ده‌می داوه

وه‌یا بووی عه‌طره (عه‌ونی) خه‌نده‌ییکی لیوو زاریتی (هیرانی: ۲۹۲).

واته: سه‌یره ئه‌و یاره نه‌وبه‌هاریکه که گۆلشه‌ن چه‌تری هه‌لداوه، له

لایه‌ک سونبول و نه‌سرین، له لایه‌کیش نیرگی تازه پینگه‌یشتوو، له

نالاه‌ی بولبولان (صافی) چی لیتقه‌وماوه؟ غونچه‌ی تازه کراوه لیوی له

باغا وا ده‌می داوه، وه‌یان بوونی عه‌طرو گۆلاوه.

له نیوان (ساوه) (داوه) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

به‌ئو یاره بلین یاران چیه سوچ و گوناھی من

نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رۆیی چه‌مه‌ن والا بوو ماھی من

چ قه‌وماوه مه‌گه‌ر قوربان که‌وا به‌ستوته راهی من

ترازا به‌ندی سوخمه‌ی ئالی گۆلناری به‌ئاهی من

که‌چی ده‌ستی له‌سه‌ر دانا له سه‌یری باغی به‌ی کردین (هیرانی: ۲۹۴).

واته: به ئه‌و یاره بلین: یاران چیبه گوناھی من؟ نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رۆیی چیمه‌ن رازاوه‌و جوانبوو، چ قه‌وماوه مه‌گه‌ر قوربان که‌وا به‌ستوته ریگای من. له نیوان (ماهی) و (راهی) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه.

ره‌گه‌زدۆزی (المضارع):

(صافی هیرانی) له چه‌ند شوینیک باسی ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) ده‌کات، هه‌روه‌ک ده‌لی:

چاوی کاله لیوی ئاله روو به خاله دولبه‌رم
زولفی خاوه لیم به‌داوه یاره‌که‌ی ئه‌غیاره‌که‌م

واته: یاره‌که‌م چاوی کاله، لیوی ئاله، رووخساری به‌خاله، زولفی خاوه، ئه‌و یاره‌ی که خوی لیکردووم به بیانی و به دژواری ره‌فتارم له‌گه‌ل ده‌کا (هیرانی: ۱۷۸).

له نیوان (ئال) و (خال) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه، وه له نیوان (کال) و (ئال) ره‌گه‌زدۆزی لاحیق هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

بایی خه‌زانه ده‌نگ ئه‌دا گۆل که به زه‌ردی ره‌نگ ئه‌دا
بولبوله سه‌ر له سه‌نگ ئه‌دا غونچه له باغیدا نه‌مان

واته: بای خه‌زانه که زه‌رد هه‌لگه‌ران و داوه‌رینی گه‌لایه و گۆل زه‌رد ده‌بیت، بولبول سه‌ر له سه‌ر به‌رد ده‌دات و، غونچه له باغدا نامین. صافی له‌م به‌یته‌دا نیشانه‌کانی پیری به‌کاره‌یناون، وه‌ک ده‌نگدان و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی بی مؤله‌تی مه‌رگ و کاره‌ساتیکی گه‌وره‌و ناخۆش، له‌وانه: (خه‌زان، زه‌ردی ره‌نگ، نه‌مانی گۆل، شیوه‌نی بولبول)، که هه‌ریه‌کیک له‌مانه هۆی نه‌مانی ئه‌وه‌ی تره، خه‌زان بی هیزی و ره‌نگ زه‌ردی بو رووه‌ک دینتی و، ره‌نگ زه‌ردی گه‌لاش له باغدا بولبول

دهخاته شیوه‌ن، که به وشه‌ی سه‌ر له‌سه‌ر سه‌نگدان ده‌ریب‌پروه، ئه‌وه‌ش
کنایه‌ته له نه رازی بوون و خه‌فه‌تباری (هیرانی: ۱۸۷).

له نیوان (دهنگ) و (ره‌نگ) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها
ده‌لی:

ره‌نگ و هه‌وایی تویه ده‌نگ و سه‌دایی تویه

که‌یف و سه‌فایی تویه بۆ عه‌یشی جاویدانی

عه‌یشی جاویدانی: واته: ژیانی هه‌تا هه‌تایی (هیرانی: ۲۴۸).

له نیوان (ره‌نگ) و (ده‌نگ) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

ئه‌و عاله‌مه نه‌ی ره‌نگه ده‌یبینی که چه‌ند ده‌نگه

سه‌ر پاکی جودا ره‌نگه له‌و باوک و داییکه

نه‌ی ره‌نگ: فروفیل و ته‌له‌که‌بازی.

داییکه: داییکه (هیرانی: ۲۶۱).

له نیوان (ده‌نگه) و (ره‌نگه) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها
ده‌لی:

بۆ شافیعی خاصی تۆ له‌و به‌حره غه‌واصی تۆ

ئه‌و ئوممه‌تی عاصی تۆ چاوی له ره‌جاییکه

واته: له‌بۆ ره‌جا قه‌بوول بوون له‌لای خوای گه‌وره تۆ تاییه‌تمه‌ندیت

هه‌یه، و له‌و ده‌ریایه تۆ مه‌له‌وانیکی شاره‌زای، بۆیه ئوممه‌تی تاوانبار

چاوی له ره‌جاو تکایه له روژی دوایی بۆیان بکه‌ی (هیرانی: ۲۶۳).

له نیوان (خاصی) و (عاصی) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها
ده‌لی:

ئه‌و وه‌حشیه ئه‌صلا که له بۆ ئیمه نه‌بوو رام

هه‌رچه‌نده سه‌عی و کو‌شش ئه‌که‌م نایه‌ته نیو دام

ئایا له‌سه‌ر ئه‌م شو‌رشییه چی ئه‌بی ئه‌نجام

ئاشاری که له‌م وه‌حشه‌ته په‌یدایه دلی من
واته: ئەم یاره که وه‌ک بالنده‌ییکی کێوی وایه ناگیریت و نایه‌ته ناو
داو، ئاخۆ ده‌بی ئەنجامی دلم چی بی که‌وا ئیستا په‌ژاره‌یی دای گرتوووه
له داخی ئەو، له ئەنجامی هه‌ست به‌ چۆلی کردن و نه‌هاتنی یار (هیرانی):
(۲۷۷).

له نیوان (رام) و (دام) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:
له ده‌ردی دووری یاران نه‌ما ئارام و ته‌سکینم
وه‌رن ساتی له ریگه‌ی خوا بپرسن گریه‌وو شینم
نه‌جاتم ده‌ن له ئەم ده‌رده به‌ مردن یانه خو ژینم
بلێته شوخه‌که‌م تاکه‌ی له دووری هه‌ر بنالینم
چییه جاری وه‌کو عاره‌ب که ده‌ستم گاته دامانی (هیرانی: ۲۸۵).

واته: له ده‌ردی دووری یاران و خو‌شه‌ویستان ئارامیم نه‌ما، وه‌رن
ساتیک له ریگه‌ی خودا بپرسن گریان و شینم، رزگارم که‌ن له ئەم
ده‌ردو ناخوشیه، چ به‌ مردن بیت یان به‌ ژینم، به‌ شوخه‌که‌م بلین:
تاکه‌ی له دووری ئەو بنالینم.

له نیوان (شینم) و (ژینم) ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) هه‌یه.

ره‌گه‌زدۆزی (المحرف):

(صافی هیرانی) له‌م شوینانه باسی ره‌گه‌زدۆزی (المحرف) ده‌کات،
وه‌ک:

هه‌ستاوی که هه‌ستاوه قیامه‌ت به‌ قیامت
رۆیوی که رۆیویه ده‌م له‌و ده‌م و ده‌مدا
واته: له‌و ده‌مه‌ی که‌تۆ هه‌ستاوی به‌ قیامی تۆ قیامه‌ت به‌ریا بووه،
هه‌ر له‌و ده‌مه‌ی که تۆش رۆیشتوی و منت به‌جیه‌یشتوووه، سه‌رده‌می
خۆشیم نه‌ماوه‌و به‌سه‌رچوووه (هیرانی: ۱۴۲).

له نیوان (قیامه‌ت) (قیامت) ره‌گه‌زدۆزی (المحرف) هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی:

خالی له حیمایه‌ت نیه بۆ عاشقی مه‌هجوور
خۆی دیته‌وه هه‌رچه‌ند به‌ خه‌طای، به‌ خیطاب
واته: ئه‌و یاره‌ به‌ تاکه‌ وه‌لامیک، یان راسپاردو نامه‌یه‌ک
ده‌گه‌ریته‌وه لای عاشقی به‌جیماو هه‌رچه‌نده که ئه‌و عاشقه‌ تاوانباریش
بیته، چونکه یاره‌که‌ی به‌ به‌زه‌بیه‌و به‌ یه‌کجاری پشتی تیناکا (هیرانی: ۲۳۷).
له نیوان (خه‌طاب) و، (خیطاب) ره‌گه‌زدۆزی (المحرف) هه‌یه.
ره‌گه‌زدۆزی (المصحف):

(صافی هیرانی) له‌م شوینانه‌ باسی ره‌گه‌زدۆزی (المصحف) ده‌کات،
هه‌روه‌ک ده‌لی:

له‌و دلارامه‌ بپرسن وا دل ئارامی نه‌ما
جاریکی چاریکی ده‌ردم کا ده‌خاله‌ت به‌و ده‌که‌م
واته: له‌و هیوری و ئارامی دل بپرسن که دل ئارامی نه‌ما، جاریک
چاره‌سه‌ری ده‌ردم که‌ن هاناو داوای چاره‌سه‌ری به‌و ده‌که‌م (هیرانی:
۱۷۶).

له نیوان (جاریک) (چاریک) ره‌گه‌زدۆزی (المصحف) هه‌یه، چونکه
جیاوازی نیوانیان به‌ خاله‌. هه‌روه‌ها ده‌لی:
ئه‌ی نیگارا به‌سیه‌ با ده‌رگه‌ی وه‌فا بکریته‌وه
تابه‌که‌ی دل هه‌ر له‌ زیندانی جه‌فا بکریته‌وه (هیرانی: ۲۱۷).
واته: ئه‌ی نیگاری یار، به‌سه‌ با ده‌رگه‌ی وه‌فا بکریته‌وه‌و ئاورم
لیده‌وه‌ و، دلته‌ له‌ زیندانی جه‌فا بکریته‌وه‌.

له نیوان (بکریته‌وه) و (بکریته‌وه) ره‌گه‌زدۆزی (المصحف) هه‌یه.

ئه‌نجام و راسپارده

یه‌که‌م: ئه‌نجام

شاعیرانی کورد زۆر گرنگی و بایه‌خیان به ره‌گه‌زدۆزی داوه له شیعره پهنده‌کانی‌اندا، له وانه‌ش (صافی هیرانی).

۱. (صافی هیرانی) زۆر بایه‌خی به هه‌ردوو جۆری ره‌گه‌زدۆزی داوه له شیعره‌کانیدا، (ره‌گه‌زدۆزی ته‌واو و، ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واو).

۲. شاعیر له (۱۲) دوازه شویندا ره‌گه‌زدۆزی ته‌واوی به‌کار هیناوه له نیوان دوو ناودا، و (۱) یه‌ک جار ره‌گه‌زدۆزی ته‌واوی به‌کارهیناوه له نیوان ناوو کاردا.

۳. شاعیر له (۵۳) په‌نجاو سی شویندا ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واوی به‌کارهیناوه، له جۆره‌کانی ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واویشدا له (۴۱) چل و یه‌ک شویندا ره‌گه‌زدۆزی لایقی به‌کارهیناوه، له (۸) شوینیشدا ره‌گه‌زدۆزی (المضارع) ی به‌کارهیناوه و، ره‌گه‌زدۆزی (المحرف، المصحف) یشی هه‌ر یه‌که‌یان له دوو شویندا به‌کارهیناوه.

۴. صافی زیاتر ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واوی به‌کارهیناوه له شیعره کوردییه‌کانیدا، له ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واویش ره‌گه‌زدۆزی لایقی له هه‌مووان زیاتر به‌کارهیناوه، پاشان ره‌گه‌زدۆزی (المضارع)، ره‌گه‌زدۆزی (المحرف، المصحف) یشی وه‌ک یه‌ک به‌کارهیناوه.

دووه‌م: راسپارده

۱. پێویسته قوتابیان هاندرین له توێژینه‌وه‌ی ده‌رچونیان لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر شیعره‌ی زاناو شاعیرانی کورد بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ی نوێ شاره‌زاین له به‌رهمه‌ی شاعیرانی پێش خۆیان و ناساندنیان به نه‌ته‌وه‌کانی دی.

۲. پێویسته هه‌موو سالیکی ئاوا کۆنفراس و یادی زاناو شاعیرانی کورد بکریته‌وه له زانکۆکان، راگه‌یاندنه‌کانیش گرنگی به‌و بابته‌ به‌ده‌ن و بیانناسین به جیهانی ده‌ره‌وه.

سه رچاوه کان:

۱. التفتازاني، سعد الدين، ۱۹۹۰، **مختصر المعاني**، دار الفكر، بيروت، ط ۱.
۲. الحموي، أبو بكر بن علي، ۲۰۰۴، **خزانة الأدب وغاية الأرب**، تحقيق: عصام شقيو، دار ومكتبة الهلال، بيروت، الطبعة الأخيرة.
۳. حهريق، صالح مهلا نصر الله، ۲۰۱۱، **ديوانی حهريق**، ليكولينه وهو ليكدانه وهی: نه وزاد كهلهور، نوسينگه ی ته فسیر، ههولير، چاپی يه كه م.
۴. خال، محمد، **په ندى پيشينان**، منتدی اقرأ الثقافی.
۵. عبد الرزاق، حسن بن إسماعيل، ۲۰۰۶، **البلاغة الصافية في المعاني والبيان والبدیع**، المكتبة الأزهرية للتراث القاهرة، مصر.
۶. العلوي، يحيى بن حمزة، ۲۰۰۲، **الطراز لأسرار البلاغة وعلوم حقائق الإعجاز**، المكتبة العنصرية، بيروت، ط ۱.
۷. القزويني، محمد بن عبد الرحمن، ۲۰۱۰، **تلخيص المفتاح**، مكتبة البشرى، باكستان.
۸. نالی، خدر نه حمه دی شاوهیسی، **ديوانی نالی**، ليكولينه وهو ليكدانه وهی مهلا عبد الكريم مدرس و فاتيح عبد الكريم، انتشارات كردستان، سنه.
۹. الهاشمي، أحمد بن إبراهيم، **جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع**، تحقيق: د. يوسف الصميلي، المكتبة العصرية، بيروت.
۱۰. هيرانی، محمدی مهلا مصطفى، ۲۰۰۴، **ديوانی صافی**، چ: و: په روه رده / ههولير.

ملخص

یتناول هذا البحث الموسوم (الجناس في الأشعار الكردية لصافي الهيراني)، والذي يعد دراسة مهمة لشعر الشعراء الكورد وخاصة صافي الهيراني الذي أولى اهتماماً كبيراً لموضوع الجناس في علم البلاغة، وهو ما لا يثير الدهشة؛ لأنَّ صافي الهيراني شاعر كبير، استطاع أن يدخل موضوع الجناس في أشعاره، كما أولى شعراء آخرون اهتماماً كبيراً بالبلاغة، ومنها الجناس، وهذا البحث مثال صغير لشرح موضوع: (الجناس في الأشعار الكردية لصافي الهيراني)، ويتكون البحث على مبحثين، في المبحث الأول بينت مفهوم الجناس وأهمية شعراء الكرد لهذا الموضوع، وفي المبحث الثاني بينت أهمية الجناس عند صافي الهيراني، ثم في نهاية الدراسة يتم عرض بعض الاستنتاجات والتوصيات والمقترحات على أمل أن يستفيد الموضوع للجميع.

الكلمات المفتاحية: الجناس، شعراء الكرد، صافي هيراني.

Abstract

This research deals with the title (Alliteration in Kurdish Poetry by Safi al-Hirani) which is an important study of the poetry of Kurdish poets, especially Safi al-Hirani, who paid great attention to the topic of alliteration in the science of rhetoric, which is not surprising. Because Safi Al-Hirani is a great poet, he was able to introduce the topic of alliteration into his poetry, just as other poets paid great attention to rhetoric, including alliteration. This research is a small example to explain the topic: (Alliteration in the Kurdish Poetry of Safi Al-Hirani). The research included two sections. In the first section, I showed The concept of alliteration and the importance of Kurdish poets for this topic. In the second section, I showed the importance of alliteration according to Safi Al-Hirani. Then, at the end of the study, some conclusions, recommendations, and proposals are presented in the hope that the topic will benefit everyone.

Keywords: alliteration, Kurdish poets, Safi Hirani.